

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Verwerende partijen: AB, CD en EF

Dictum

- 1) Artikel 3, lid 1, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese [Unie]

moet aldus worden uitgelegd dat

onder voorbehoud van eerbiediging van de beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid, deze bepaling zich niet verzet tegen een nationale regeling krachtens welke de adressaat van een besluit tot invordering van wederrechtelijk geïnde bedragen, dat is vastgesteld na het verstrijken van de in die bepaling bedoelde verjaringstermijn van de vervolging, gehouden is om — op straffe van verval — de onregelmatigheid van dat besluit binnen een bepaalde termijn bij de bevoegde bestuursrechter aan te voeren ter betwisting van dat besluit, en zich niet meer kan verzetten tegen de uitvoering van dat besluit door diezelfde onregelmatigheid aan te voeren in het kader van de tegen hem ingeleide gerechtelijke invorderingsprocedure.

- 2) Artikel 3, lid 2, eerste alinea, van verordening nr. 2988/95

moet aldus worden uitgelegd dat

de secundair aansprakelijke personen van de onderneming-schuldenaar die de adressaat van een besluit tot invordering van wederrechtelijk geïnde bedragen is, tot wie de fiscale executieprocedure is uitgebreid, moeten kunnen aanvoeren dat de uitvoeringstermijn van artikel 3, lid 2, eerste alinea, van deze verordening of, in voorkomend geval, de verlengde uitvoeringstermijn overeenkomstig artikel 3, lid 3, van deze verordening is verstreken, teneinde zich te verzetten tegen de gedwongen invordering van deze bedragen.

- 3) Artikel 3, lid 2, eerste alinea, van verordening nr. 2988/95

moet aldus worden uitgelegd dat

waar het gaat om de uitvoering van een besluit waarbij de terugbetaling van wederrechtelijk geïnde bedragen wordt gelast, de in die bepaling vastgestelde uitvoeringstermijn begint te lopen op de dag waarop dat besluit definitief wordt, dat wil zeggen de dag waarop de beroepstermijnen verstrijken of de beroepsmogelijkheden zijn uitgeput.

(¹) PB C 357 van 6.9.2021.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 19 oktober 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Napoli — Italië) — VB/Comune di Portici

(Zaak C-777/21) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Artikel 49 VWEU – Vrijheid van vestiging – Artikel 56 VWEU – Vrij verrichten van diensten – Wegverkeer – Registratie van en belastingheffing over motorvoertuigen – Voertuig geregistreerd in een andere lidstaat – Bestuurder woonachtig in de lidstaat van registratie van het voertuig en in een andere lidstaat – Regeling van een lidstaat die het personen die al sinds meer dan 60 dagen woonachtig zijn op zijn grondgebied verbiedt om in deze lidstaat aan het verkeer deel te nemen met een voertuig dat in het buitenland is geregistreerd)

(2023/C 24/23)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Napoli

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: VB

Verwerende partij: Comune di Portici

Dictum

Artikel 49 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die het een zelfstandige die al sinds meer dan 60 dagen woonachtig is in een lidstaat verbiedt om in die lidstaat aan het verkeer deel te nemen met een voertuig dat is geregistreerd in een andere lidstaat indien dat voertuig niet is bestemd om hoofdzakelijk in de eerste lidstaat duurzaam te worden gebruikt noch daar feitelijk duurzaam wordt gebruikt.

(¹) PB C 148 van 4.4.2022.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Nacional (Spanje) op 5 april 2022 — Strafzaak tegen Abel

(Zaak C-235/22)

(2023/C 24/24)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Nacional

Partijen in de strafzaak

Verweerder: Abel

Andere partij: Ministerio Fiscal

Prejudiciële vragen

1) Moeten de artikelen 126 en 127 van het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie [terugtrekkingsakkoord] (¹) en de artikelen 18, lid 1, en artikel 21, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij van toepassing zijn op een uitleveringsverzoek van een derde staat met betrekking tot een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die zowel [tijdens de in het terugtrekkingsakkoord vastgestelde overgangperiode als na het verstrijken daarvan] in een lidstaat verbleef, wegens feiten die zijn gepleegd vóór en tijdens het van kracht zijn van het terugtrekkingsakkoord, wanneer dat verzoek is ingediend na het einde van de in het terugtrekkingsakkoord vastgestelde overgangperiode?

In geval van een ontkennend antwoord,

2) Moeten de artikelen 10, 12, 13, 14, 15, 126 en 127 van het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie [terugtrekkingsakkoord] en artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat de rechtspraak in de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaken C-182/15 (Petruhhin) (²), [C-191/16] (³) (Pisciotti) [...] en C-897/19 PPU (I.N.) (⁴) van toepassing is op een uitleveringsverzoek van een derde staat met betrekking tot een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die ten tijde van de aan het uitleveringsverzoek ten grondslag liggende feiten burger van de Europese Unie was en vóór en tijdens het van kracht zijn van het terugtrekkingsakkoord ononderbroken op het grondgebied van een andere lidstaat heeft verbleven?

In geval van een ontkennend antwoord,